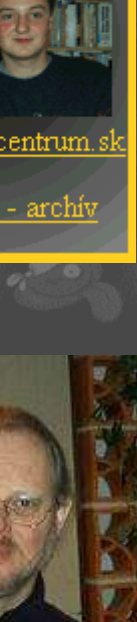

Editorial

Ahoj všetci...
Ahoj na Slovensku, v Európe, za morom, ahoj všade tam, kde si nás práve čítate. Blíži sa koniec marca a po dlhšom čakaní sme pre Vás pripravili ozajstnú lahôdku, ROZHOVOR S VASOM PATEJDLOM a nie, veríme, že zaujímavé články.

Pre všetkých máme ďalej jedno eso v rukáve alebo POZOR SÚŤAŽ! Blížiže v článku Vaše Tretie oko...
Za spoluprácu ďakujeme všom a Bibi. Zároveň sa ospravedľujeme všetkým, ktorí na vydanie tohto článku neprežijú (každý nás vám prajem číta)

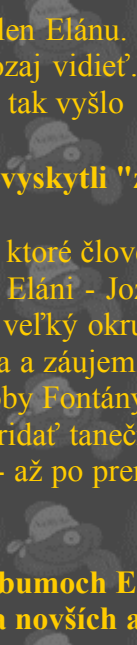
Váš Mirošova

OBSAH:

- Človek je taký starý, ako sa cíti - rozhovor s Vasom Patejdlom
- novinky - Vašo Patejdl spúšťa rádio Hey
- súťaž - Vaše Tretie oko
- objavili sme - Nárok na rock
- živý štýl - Japonský drak s požehnaním hviezd - SUBARU
- všímli sme si - Ako môže vzniknúť hit - Psi sa bránia útokom
- stalo sa - Nestalí kvet na MDŽ
- Myslienka mesiaca

Máme výborné správy!

Človek je taký starý, ako sa cíti

Nedávna oslava päť desiatky, vydanie ďalšieho sólového albumu, prípravy na spustenie súkromného rádia - to všetko má za sebou Vašo Patejdl. Vyznáva tohoročnú veku, ktorá boli a sa a - nám to počas rozhovoru priamo v jeho nedávnej dobe. Prinášame Vám jeho "dokumentárne" rozhovory. Deje sa, ak aj Vás zaujíma, ako si v 50. natoží, aké udalosti, akým spôsobom skladá pesničky, ma čísa môžu elánisti v najbližšom čase čítať, nevieste a - čítať...

Tento článok venujeme Petovi Miklasovi k jeho "dva krát dvadsiatke"

Ludia budú možno aj radi, ak spravíme ďalšie turné

- Počuli sme, že Elán chystá ďalší album a koncerty, čo by fanúšikov určite potešilo... Ako je to v skutočnosti?

No je pravda, že púvodne sme si mysleli, že vo veľkom koncerte na Letnách bude práve rokovať Klud. No situácia sa vyvinula tak, že Klud asi nebude. Príšlo veľké ponúk od uproduktorov na koncerty, niektoré veľmi zaujímavé. Ale nie je to len o peniazoch, skôr o tom, že akosi nevieme zistiť, kúvidi si nie nerobí. Ukázalo sa to najmä na Žofovi, ktorý vyhlásil, že za nu hrať. Nič sa mu hovorilo v televízii, napokon ho koncertovanie zlakalo. Zrejme to súvisí s tým, že nič nie je definitívne, iba smrt' a čo je dnes, nemusí platiť záväzok. Život je zmena a neberiem to nijak tragicky. Ak sa to dobre pripraví, tak ľudia budú možno aj radi, že na jeseň urobíme opäť nejaké turné. Predbežna tomu aj doska, ktorú by sme mali vydať ešte do leta.

- Držíme palce, podľa nás bol posledný album Tretie oko veľmi výdatný, najmä piesňami s textami Borisa Filana.

Boris je ďalší veľký talent. Myslel by som, že by mal byť aj v tomto období, ale on má iné záväzky, on Slovensku maršali. Som strasne rád, že sa vrátil do tluhu a že to možno vidieť. Že sa vám Tretie oko páči, ma čísa aj aj preto, že som na tomto albume urobil viac než polovicu pesničiek. Nebol to zámer, prosté to tak vyšlo.

- V tlači sa tiež vyskytli "zarúčene" informácie ohľadne muzikála Elánu... Môžete k tomu niečo povedať?

To sú také veci, ktoré človek z naštrenia niekde povie, a potom vzniknú okolnosti, prečo sa to neuskutočnilo alebo posunie. Chut' urobiť muzikál, kde by boli autori Elán - Jožo, Jano, aj, pripadne ďalší, stále máme. Ale nie je to len o chuti, na takýto projekt musis byť peniaz, produkčný tím, divadlo... Ide o veľký okraj problému, ktoré treba riešiť a sami na to nestacíme. Takže momentálne je život pozastavená a budúce, že časom vznikne podpora a zrujen, aby sa dala dokončiť. Inak, ponúk na napísanie muzikála je viac, momentálne sa s Borisom Filanom zaoberáme. Že to bude lepšie, neviem povedať. Mnohí by boli dokonalí, ale nie je to o peniazoch, skôr o tom, že akosi nevieme zistiť, kúvidi si nie nerobí. Treba pridať tančiacu čísta, ale aj napísať skladby pre Zurantu, pretože muzikál vo filme spievať len jeden duet - Mafodová. Sľáde je to projekt a potom hodkami - už po premiere bude jasné, že to vyšlo, lebo boli aj muzikály, ktoré sa urobili, zaplatili, naskúšali a potom sa nehrali. Ak by vjde, budem radi.

- Na starších albumoch Elánu sa často ako autori hudby uvádzala dvojica Ráž-Baláž. Čím to je, že na novších albumoch sa to veľmi nevyskytuje?

Je to rôzne okolnosti má. Po mojom odchode hrať chceli dom z veľka, boli spolu takmer celý rok na cestách a úplne prirodzene vznikli tie pesničky v zmluvných skladbách. Vies sa spolu žiť, skládalo a hralo. Dnes už je každý orientovaný na svoje záujmy, takú spoluprácu, keď ste sa zavetili povedať, že na budúce do garáže, či na chut' a má tyvriť, si už nevieme predstaviť. Každý prináša napady skôr individuálne, potom sa dotrahuje v štúdiu. Čo samozrejme nevylučuje, že aj v budúcnosti vzniknú piesne, kde bude viac autorov. Závisí to prípad od prípadu, ako to život priniesť.

Každá moja platňa je moja výpoveď

- Vydali ste mino albumov, s Elánom aj sólových - ktoré pokladáte za najvydarenejšie?

Každá doba prináša určité situácie, zvláštnosti, vzťahy... Iná doba bola, keď sme začínali s Elánom, iná v roku 1985, keď som s Elánom na chvilu, odšiel a urobil svoj prvý album Chlapčenský osmy, iná doba je teraz. Je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali 15-ročnú mládež, to by nemalo zmysel. Vždy sa snažím robiť muziku a tiež priamo úmerne doba, tomu ako to cítim a čo mi žijem. Z toho pohľadu nemám sám voči sebe výčitky, okrem pár vecí, ktoré som musel urobiť možno trochu z kompromisu - tým sa človek nedokáže vždy vyhnúť.

Elán je trochu iné, to je kolektívna tvorba. Keď sa však bavíme o mojich platinách, každá bola na tu dobu taká moja osobná výpoveď. Vždy som k tomu pristupoval so 100-percentnou angažovanosťou, a keďže som dost veľký punkťár, vždy som to chcel urobiť aspoň na 99 percent tak, ako som si to predstavoval. Samozrejme, niektoré pesničky sú príamoobrazné, hltavé, me-zase meditatívnejšie, viac experimentálne. Človek chce urobiť aj niečo, o tom vie, že to nebude vystopene hit. Na každé z mojich platin vznikali také aj také pesničky.

- Aj nedávno ste vydali svoj ďalší sólový album. Skúste porovnať svoje staršie albumy s tými terajšími.

Po revolúcii som vydal dva albumy - Spovedám sa zo spomienok a Do očí, potom obojím okolnosti vyšli sedem rokov po predchádzajúcich albumoch, čiže zväčša sa čítajú moja sedemročná perióda vydávania albumov. Každý z nich vyšiel v iných stavistvoch, v inom vete. Inak sa dosť objavil fuDuom. Všetky vide-menej závisia od vydavateľa, ktoré boli v rádiách, televíziách. Ani v jednej z nich už dnes skoro vôbec nerobíme programy, kde by sa predstavovala sólová tvorba. Po revolúcii a v šesťdesiatych rokoch vzniklo presvedčenie, že to čo sa vyrobí u nás, nie je dost dobre a "nobli" v porovnaní s tvorbou zo Zapadu. Z určitého snobizmu, ktorý preravá dodnes, sa na to naše, domáce poznanie stále z dôvodom - to je jediný z dôvodov, prečo teraz pomôham zakladať rádio. Moje nové albumy sú trochu utajenejšie, ochotnejšie, ale mám v nich dobrý pocit. A keď sa ich o odstupom času vypočujem, nerám vážnejšie vyhrady voči tomu, ako som ich urobil. Hovorím si, že aj Bacha objavili 80 rokov po jeho smrti, takže ešte mám čas.

- Máte nejakú obľúbenú svoju pesničku?

Chodim na rôzne koncerty, nie sú to len veľké a tam vidim, ako ľudia na čo reagujú. Sú osemdesiatky hitovky, od Ak nie si moja, cez moju verziu Vudu, Voňavky dievča, Kamaráta nádej, iná doba je teraz, ale doba je teraz, je to dnes prostredím aj rozum. Nie som už adolescent, nenúžim a ani nechcem robiť veci, ktoré by primárne oslovovali